

paa Loven. Det System, som er blevet foreslaaet, ligner, efter min Mening, meget det, som for en 40 Aar siden her blev bragt i Anvendelse, og da nu de Hensyn, der endnu gjore al Tale om en Indkomstskat ubehagelig for Populationen, formeentlig hidrøre fra de dengang vundne Erfaringer, vilde udentviyl ogsaa denne Lov, hvis man satte den i Kraft, kun bestaae nogle faa Aar, for derpaa igjen for et halvt Aarhundrede at gjore en saadan Beskatning ubehagelig for Befolkningen. Jeg kan heller ikke, i Almindelighed taget, finde, at vi fortiden kunne votere en Indkomstskat. Enhver Skat er i og for sig intet Gode, tvertimod den er et Onde, og hvormeget man end kan elske Indkomstskatten, maa dog Enhver indrømme, at den har denne Egenskab tilfælles med alle andre Skatter. Jeg troer ikke, at Nogen vil votere en Indkomstskat blot for at vi her ogsaa kunne have en saadan Skat; naar man voterer den, er det, fordi man anseer dens Indførelse for at være nødvendig (Hør!); men det er denne dens Nødvendighed, som jeg paastaar ikke er godtgjort (So!). Nei, thi en saadan Nødvendighed godtgjøres ikke med løse Talemaader, ved at henvise til, at den constitutionelle Regjeringsform er dyrere, ved at sige, at vi maae have Jernbaner, at vi maae have Kjøbenhavn befestet, at Befæstningsvæsenet i det Hele vil koste Meget o. s. v. Alt det er løse Talemaader; saalænge man ikke kommer med bestemte Tal, og siger: Saa meget andrage Indtagterne og Saameget andrage Udgifterne, det og det mangle vi altsaa, og derfor maae vi have denne Skat indført, saalænge er det kun løse og almindelige Talemaader, man kaster hen, om hvilke man vel kan raisonnere frem og tilbage. Jeg vil indrømme, at man, hvad forresten dog vist ikke er Tilfældet med den ærede Rigsdagsmand for Hølbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), maaskee allerede nu kan gaae ud fra, at Kjøbenhavn, Fredericia, ja maaskee endog Dannevirke skulle befestes, at Flaaden skal anlægges efter en større Maalestok, at Jernbaner skulle anlægges under Statens Garantie o. s. v.; men, saalænge vi ere i det lykkelige Tilfælde, kun at kunne beraabe os paa saadanne vilkaarlige Forudsætninger, saalænge er den

Tid endnu ikke kommen, da Folkets Repræsentanter ligeoverfor Folket kunne forsvare at votere en ny Skat. Jeg maa tilstaae, at jeg endog formener, at man maatte gennem flere Aars Erfaring under ordinaire Forhold have overtydet sig om, at der ikke var Andet at gjore end at antage en ny Skat, førend man skulde kunne beqvemme sig til at stemme for den. Skal der endelig indføres en ny Skat, da bør Indkomstskatten efter min Mening være den første af alle, som indføres, men der bør, som sagt, ikke indføres no gensom helst ny Skat, førend en virkelig tvingende Nødvendighed foreligger i bestemte Tal, om hvilke der ikke kan tales snart paa den ene, snart paa den anden Maade, alt efter som Hovedet eller Hjertet bedst staaer paa Folk.

Jeg skal ikke gaae ind paa det Spørgsmaal, som jeg iøvrigt heller ikke vilde mægte at løse, hvorledes vore finantstuelle Forhold ville stille sig; det er kun nogle ganske enkelte Bemærkninger, jeg vil tillade mig at fremsøre. Jeg kan saaledes ikke nægte, at det har undret mig, at den ærede Finantsminister aldeles ikke har taget Hensyn til de Beparelser, der ville indtræde som en Folge af Communalloven, hvorpaa han dog tidligere har lagt stor Vægt. Det forekommer mig ogsaa, at Forholdet til Holsteen er et Spørgsmaal, som man ikke kan lade ude af Betragtningen; vore nuværende Forhold ere aldeles uregelmæssige (Hør!); Holsteen er, idetmindste for den allerførste Deel, fritaget for at bære sin Andeel af Statsgjalden, for at bidrage til Flaaden, for at udrede sin Deel af Pensionsbyrden o. s. v.; førend vi have opnaaet en normal Tilstand, hvilken vi alle maae ønske snart vil indtræde, kunne vi ikke gjore os nogen sand Forestilling om, hvorvidt en saadan Skat som ordentlig Indtagt vil være nødvendig. Jeg kan heller ikke nægte, at jeg, uanset det Finantstuelle, vilde finde det mindre politisk rigtig, om en enkelt Landsdeel gif hen og for sit eget Bedkommende voterede en saadan Skat. Man har beraabt sig paa, at det var af politiske Grunde, og det af særdeles paatrængende politiske Grunde, at man havde Consumtionen, ja, af saa paatrængende politiske Grunde, at man endog havde den provisorisk, ganske kort